

Η 15Η ΕΠΕΤΕΙΟΣ ΤΗΣ ΕΝΘΡΟΝΙΣΕΩΣ ΤΟΥ ΜΑΚΑΡΙΩΤΑΤΟΥ ΠΑΤΡΙΑΡΧΟΥ ΙΕΡΟΣΟΛΥΜΩΝ Κ.Κ. ΘΕΟΦΙΛΟΥ

Τήν πρωΐαν τῆς Κυριακῆς, 9^{ης}/22^{ας} Νοεμβρίου 2020, ἔλαβε χώραν Δοξολογία εἰς τόν Πανίερνον Ναόν τῆς Ἀναστάσεως ἐπὶ τῇ 15^ῃ ἐπετείῳ τῆς ἐκλογῆς καὶ Ἐνθρονίσεως τοῦ Μακαριωτάτου Πατρός ἡμῶν καὶ Πατριάρχου Ἱεροσολύμων κ.κ. Θεοφίλου.

Τῆς Δοξολογίας ταύτης προεξῆρξεν ὁ Μακαριώτατος, συνιερουργούντων Αὐτῷ τῶν Ἀρχιερέων τοῦ Πατριαρχείου, Ἀγιοταφιτῶν Ἱερομονάχων, Πατριαρχικῶν Ἐπιτρόπων καὶ Ἱγουμενῶν Ἱερῶν Μονῶν τοῦ Πατριαρχείου καὶ Προϊσταμένων τῶν ἐνοριῶν αὐτοῦ, ὅσων ἡδυνήθησαν νά προσέλθουν, λόγω τῶν μέτρων πρὸς προστασίαν ἐκ τοῦ covid 19.

Εἰς τήν Δοξολογίαν παρέστη ὁ Γενικός Πρόξενος τῆς Ἑλλάδος εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα κ. Εὐάγγελος Βλιώρας μετὰ τῆς συζύγου καὶ τοῦ τέκνου αὐτοῦ, οἱ ἀντιπρόσωποι τοῦ Πατριαρχείου Μόσχας καὶ τοῦ Πατριαρχείου Ρουμανίας καὶ μετέσχον μέλη τῆς Ἑλληνικῆς παροικίας καὶ τῆς Ἀραβοφώνου Κοινότητος τῶν Ἱεροσολύμων.

Μετὰ τήν Δοξολογίαν ἡ Πατριαρχικὴ Συνοδεία ἀνῆλθεν εἰς τὰ Πατριαρχεῖα.

Ἐνταῦθα προσεφώνησεν τόν Μακαριώτατον ὁ Γέρων Ἀρχιγραμματεὺς Σεβασμιώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Κωνσταντίνης κ. Ἀρίσταρχος διὰ τῆς κάτωθι προσφωνήσεως αὐτοῦ:

“Μακαριώτατε Πάτερ καὶ Δέσποτα,

Γεγονός λίαν σημαντικόν καὶ ἀξιόλογον, χαρμόσυνον καὶ γηθόσυνον ἑορτάζει σήμερον ἡ Ἐκκλησία τῶν Ἱεροσολύμων καὶ ἡ ἐξ ἀρχῆς ἀναποσπάστως μετ’ αὐτῆς συνδεδεμένη Ἀγιοταφικὴ Ἀδελφότης. Τό γεγονός τοῦτο εἶναι ἡ ψήφοις κανονικαῖς καὶ ὁμοφώνοις τῶν τιμίων μελῶν τῆς Αγίας καὶ Ἱερᾶς Συνόδου καὶ τῶν ἀντιπροσώπων τοῦ ποιμνίου ἐκλογή τῆς Ὑμετέρας σεπτῆς Μακαριότητος ὡς Ποιμενάρχου τῆς Ἐκκλησίας τῶν Αγίων Τόπων καὶ ἡγουμένου τοῦ Τάγματος τῶν Σπουδαίων καὶ ἡ μετ’ αὐτήν τελετὴ τῆς Ἐνθρονίσεως μετ’ ἀναγνωρίσεως Αὐτῆς ὑφ’ ὅλων τῶν Ὁρθοδόξων Ἐκκλησιῶν καὶ τῶν κρατῶν, εἰς τήν πολιτικὴν ἐπικράτειαν τῶν ὁποίων ἐξ ἀρχῆς δρᾷ ποιμαντικῶς τό παλαίφατον ἡμῶν Πατριαρχεῖον. Τοῦτο συνέβη τό σωτήριον ἔτος 2005 μετ’ ὀδυνηρὴν δοκιμασίαν, διασείσασαν τὰ θεμέλια τῆς Ἐκκλησίας, κλυδωνίσασαν ἀλλ’ οὐ καταποντίσασαν αὐτήν, καθότι ὁ ἔδραιώσας αὐτήν εἰς τήν Ἀγίαν Γῆν, ἐξήγαγεν αὐτήν εἰς ἀναψυχήν.

Τό γεγονός τοῦτο διασφαλίζει τήν συνέχειαν τῆς ἀδιακόπου Ἀποστολικῆς διαδοχῆς τῆς Σιωνίτιδος Ἐκκλησίας καὶ τήν συνοχήν τοῦ μελῶν τοῦ σώματος αὐτῆς πρὸς εὐρυθμον λειτουργίαν καὶ ἐκπλήρωσιν τῆς θείας ἀποστολῆς αὐτῆς, διὰ τοῦτο καὶ ἑωρτάσθη πανηγυρικῶς – ἐν συμμορφώσει βεβαίως πρὸς τὰ μέτρα προφυλάξεως πάντων ἡμῶν ἐκ τοῦ θανατηφόρου ἰοῦ τοῦ covid- 19- εἰς τό τιμαλφές κειμήλιον τῆς πίστεως ἡμῶν, τόν πανίερνον Ναόν τῆς Ἀναστάσεως. Ἐωρτάσθη διὰ Δοξολογίας ἀναπεμφθείσης πρὸς τόν θεόν ὑπὸ τῆς Ἐκκλησίας ὡς εὐχαριστία, διότι ἐξήγαγεν αὐτήν εἰς ἀναψυχήν καὶ ἐχαρίσατο αὐτῇ ὡς Πατριάρχην καὶ Ποιμένα τήν Ὑμετέραν

Μακαριότητα. Εὐχαριστήσαντες ἐπὶ τούτῳ τὸν Θεόν καὶ προσευχηθέντες ὑπὲρ ὑγιείας, εὐσταθείας καὶ μακροημερεύσεως Αὐτῆς, ἀνήλθομεν καὶ εἰς τὴν ἱστορικὴν ταύτην αἵθουσαν τοῦ ἱεροῦ ἡμῶν «ὀσπιτίου», ὡς ὠνόμαζε τοῦτο ὁ ἀοίδιμος Πατριάρχης Δοσίθεος, ἵνα καὶ ἐκ τοῦ σύνεγγυς εὐχηθῶμεν Αὐτῇ καὶ συγχαρῶμεν, ἐφ' οἷς ἀγαθοῖς ἐπὶ δεκαπενταετίαν ὅλην Αὕτη ἐν κόποις καὶ μόχθοις πολλοῖς εἰργάσατο ὑπὲρ τοῦ ἡμετέρου Πατριαρχείου.

Ἐκ τῶν πολλῶν τούτων μνημονευτέον ἐν πρώτοις ὅτι Αὕτη μέ γνώμονα τὴν ἐκκλησιαστικὴν Πατερικὴν παράδοσιν κατηύθυνε τοὺς Ἀγιοταφίτας Πατέρας, ἡγουμένους τῶν Προσκυνημάτων καὶ τῶν ἱερῶν Μονῶν, τὸν κλῆρον καὶ τὸν λαόν νά συνεργασθοῦν ἐν συνέσει μετὰ τῶν ἀρμοδίων Ὑγεινομικῶν Ἀρχῶν ἐκάστης κυβερνώσης χώρας διὰ τὴν ἀπὸ τῶν ἀρχῶν σχεδόν τοῦ τρέχοντος ἔτους ἀντιμετώπισιν τῆς θανατικῆς ἐπιδημίας τοῦ λοιμοῦ Covid- 19. Ἐν τῷ πνεύματι τούτῳ, ἐτελέσθησαν αἱ τελεταί, διασωζομένων τῶν Προσκυνηματικῶν δικαιωμάτων ἡμῶν, εἰς τὸν πανίερον Ναόν τῆς Ἀναστάσεως καὶ τὴν Βασιλικὴν τῆς Βηθλεέμ. Ἐκ τῶν ἀκολουθιῶν τῆς Μεγάλης Ἑβδομάδος ἐτελέσθησαν εἰς τὸν Ναόν τῆς Ἀναστάσεως ἡ τελετὴ τοῦ Ἐπιταφίου καὶ τῆς νυκτερινῆς Λειτουργίας τοῦ Πάσχα. Ἄλλαι, ὡς τῶν Βαΐων, τοῦ Νιπτῆρος καὶ τῆς τελετῆς τῆς Ἀγάπης, ἐτελέσθησαν εἰς τὸν μοναστηριακὸν Ναόν τῶν ἁγίων Κωνσταντίνου καὶ Ἑλένης, ἐν συμμετοχῇ τῶν ἐπιτρεπομένων μόνον ἱερέων ἢ ὀλίγων πιστῶν, οὐχὶ δὲ καὶ προσκυνητῶν, καθότι ἀπ' ἀρχῆς τοῦ λοιμοῦ ἄχρι καὶ σήμερον οὐδεὶς προσκυνητὴς ἀφίχθη. Ἡ ἄλλοτε πλήθουσα ἐκ τῶν προσκυνητῶν Ἀγία Πόλις ὁρᾶται εἰσέτι κενὴ εἰς τὰς ὁδοὺς καὶ τὰς ρύμας αὐτῆς. Ἄξιον μνήμης τυγχάνει ὅτι ἐν μέσῳ πανδημίας ἡ τελετὴ τοῦ Ἁγίου Φωτός διεξήχθη ἀπολύτως κατὰ τὸ προσκυνηματικὸν Καθεστῶς. Εἰδικῇ μερίμνῃ τοῦ Ὑπουργείου Ἐξωτερικῶν καὶ τῆς Ἀστυνομίας τοῦ Ἰσραήλ τὸ Ἅγιον Φῶς μετηνέχθη παρὰ Ἀρχιερέως τοῦ Πατριαρχείου εἰς τὴν Πύλην τοῦ Δαβίδ, ἔνθα παρελήφθη ὑπὸ τῶν ἀντιπροσώπων ὅλων τῶν Ὁρθοδόξων κρατῶν, ἐκ τῶν ὁποίων παρέλαβον αὐτὸ οἱ ἀντιπρόσωποι τῶν Ἐκκλησιῶν, παραμένοντες κεκλεισμένοι ἐντὸς τῶν προσγειωμένων εἰς τὸ ἀεροδρόμιον Μπέν Γκουριόν ἀεροπλάνων αὐτῶν. Ἐνεργείαις τοῦ Πατριαρχείου δι' ἀντιπροσώπων αὐτοῦ τὸ Ἅγιον Φῶς μετηνέχθη αὐθημερόν εἰς τὰς Κοινότητας αὐτοῦ εἰς Ἰορδανίαν, Παλαιστινιακὰς περιοχὰς καὶ Γάζαν.

Δι' ἀνακούφισιν τῶν πληγέντων οἰκονομικῶς ἐκ τῶν μέτρων περιορισμοῦ ἐξαπλώσεως τῆς λοιμικῆς νόσου ἡ Ὑμετέρα Μακαριότης διένειμε παρὰ τοῦ Πατριαρχείου δέματα τροφίμων εἰς τὰς ἐχούσας μεγαλυτέραν ἀνάγκην οἰκογενείας εἰς Ἱεροσόλυμα, εἰς τὴν περιοχὴν τῆς Βηθλεέμ καὶ τῆς Ραμάλλας καὶ ἐχαρίσατο τὸ ἐνοίκιον ἐνός ἔτους εἰς ἐνοικιαστὰς κατοικιῶν καὶ καταστημάτων ἰδιοκτησίας τοῦ Πατριαρχείου. Ἡ Πατρικὴ Ποιμαντικὴ συμπάραστασις τῆς Ὑμετέρας Μακαριότητος ἐξεδηλώθη διαρκούσης τῆς πανδημίας καὶ πρὸς τὰς ἱεράς Μονὰς τοῦ Πατριαρχείου διὰ τῆς ἐπισκέψεως Αὐτῆς εἰς αὐτάς, τελέσεως τῆς θείας Λειτουργίας καὶ κηρύγματος, ἀναμεταδιδομένου διαδίκτυακῶς εἰς τὴν Ἑλληνικὴν, Ἀραβικὴν, Ἀγγλικὴν, Ρωσικὴν καὶ Ρουμανικὴν γλῶσσαν.

Ἀνένδοτος ὑπῆρξεν ἡ στάσις τῆς Ὑμετέρας Μακαριότητος καὶ εἰς τὴν διεκδίκησιν καὶ διασφάλισιν τῶν Προσκυνηματικῶν δικαιωμάτων τοῦ ἡμετέρου Πατριαρχείου. Τοῦτο ἐξεδηλώθη κατὰ τὴν παρελθοῦσαν ἑορτὴν τῶν Ἐπιφανείων ἡμῶν εἰς Βηθλεέμ, ὅτε οἱ Ἀρμένιοι ἱερεῖς, συνεχίζοντες τὴν ἀπὸ δεκαετιῶν τακτικὴν αὐτῶν, ἡμπόδισαν ἡμᾶς νά καταβιβάσωμεν τὴν εἰκόνα ἡμῶν εἰς τὸ ἅγιον Σπήλαιον. Χάρις εἰς τὴν ἐπιμονὴν καὶ καθοδήγησιν τῆς Ὑμετέρας Μακαριότητος οἱ Ἀγιοταφῖται διακονηταί τῆς Βηθλεέμ καὶ ἄλλοι ἐξ Ἱεροσολύμων ἐλθόντες πρὸς συμπάραστασιν,

παρά τήν μετά πληγῶν σωματικήν βίαν, τήν ὁποίαν ἐδέχθησαν ἐκ τῶν Ἀρμενίων, τῇ ἐντολῇ ἐν τέλει τοῦ Προέδρου Ἀμποῦ Μάζεν, κατεβίβασαν τήν εἰκόνα, ἐναπομένει δέ ἡ κατοχύρωσις τοῦ δικαιώματος ἡμῶν τούτου καί δι' εἰδικοῦ Προεδρικοῦ Διατάγματος, ἵνα μή διαμφισβητηθῇ καί πάλιν εἰς τό μέλλον. Παρόμοιόν τι συνέβη καί κατά τήν παρελθοῦσαν ἐορτήν τῆς Ὑψώσεως τοῦ τιμίου Σταυροῦ τήν 14^η Σεπτεμβρίου εἰς τόν Πανίερον Ναόν τῆς Ἀναστάσεως. Οἱ Ἀρμένιοι καί πάλιν ἀπεπειράθησαν ὡς καί κατά τό παρελθόν ἔτος νά ἐμποδίσωσιν ἡμᾶς, νά ἐπιτελέσωμεν τό δικαίωμα τοῦ θυμιάματος ἡμῶν ἐντός τοῦ ἱεροῦ Βήματος τοῦ παρεκκλησίου τῆς Ἀγίας Ἐλένης. Τελικῶς τοῦτο ἐπετεύχθη χάρις εἰς τήν ἐπιμονήν τῆς Ὑμετέρας Μακαριότητος, ἰσταμένης ἐπὶ μίαν ὥραν καί πλέον μετά τοῦ Τιμίου Σταυροῦ ἐπὶ τῆς κεφαλῆς καί προτρεπούσης τούς Ἀρμενίους νά ὑποχωρήσωσι, ὅπερ καί συνέβη ἐκ φόβου καί πρός τήν ἐκ τοῦ σύνεγγυς παρακολουθοῦσαν καί βιντεοσκοποῦσαν τό ἐπεισόδιον Ἰσραηλινήν Ἀστυνομίαν, παρουσίᾳ δέ καί τοῦ Γενικοῦ Προξένου τῆς Ἑλλάδος εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα κ. Βλιώρα. Τά δικαιώματα ἡμῶν ταῦτα ὑποστηρίζονται ἐκ μαρτυριῶν τῶν προσκυνηματικῶν κωδίκων ἡμῶν ἀλλά καί ἐξ αὐτῶν τῆς Κουστωδίας τῆς Ἀγίας Γῆς τῶν Φραγκισκανῶν, οἱ ὁποῖοι συνεπορεύθησαν μεθ' ἡμῶν εἰς τόν ἀγῶνα τοῦτον.

Ὅμοῦ μετά τῶν προσκυνηματικῶν ἡ Ὑμετέρα Μακαριότης ἔθεσεν ὡς πρωταρχικόν στόχον Αὐτῆς τήν κατοχύρωσιν καί τῶν περιουσιακῶν, εἴτε κτηματικῶν εἴτε ἀστικῶν, δικαιωμάτων τοῦ Πατριαρχείου, ὡσάκισ ταῦτα κατεπατήθησαν ἐπὶ τόπου ἢ προσεβλήθησαν δικαστικῶς ὑπό καιροσκοπῶν πλεονεκτῶν. Ταῦτα ὑποστηρίζονται ἀποτελεσματικῶς ἐκ τῶν τίτλων ἰδιοκτησίας, φερμανίων, βερατίων κλπ., φυλασσομένων εἰς τό Ἀρχεῖον τοῦ Πατριαρχείου, διὰ τήν καλλιτέραν τακτοποίησιν καί χρησιμοποίησιν τῶν ὁποίων ἐμερίμνησεν ἡ Ὑμετέρα Μακαριότης προσθέτουςα νέαν πτέρυγα, νῦν ἐγχειρομένην. Διὰ τῶν τίτλων τοῦ Ἀρχείου, τῇ ἐντολῇ καί καθοδηγήσει Ὑμῶν ἡ Οἰκονομική Ἐπιτροπή καί οἱ Νομικοὶ Σύμβουλοι τοῦ Πατριαρχείου δέν ἐφείσθησαν κόπων δι' ἀγῶνας εἰς τάς δικαστικάς αἰθούσας οὔτε καί χρηματικῶν ποσῶν διὰ τὰ δικαστικά τέλη. Χαρακτηριστικόν παράδειγμα τούτου ἡ πρόσφατος καταβολή τοῦ ποσοῦ τῶν 2.000.000 Σέκελ ὡς φόρου Ἀρνόνα, τόν ὁποῖον δέν κατέβαλε ὁ ἐνοικιαστής τοῦ παρά τήν Πύλην τοῦ Δαβίδ ξενοδοχείου Petra, κατέβαλε δέ τό Πατριαρχεῖον, διὰ νά διασώσῃ τήν περιουσίαν αὐτοῦ ταύτην ἐκ τῆς ἀρπαγῆς τῶν ἀδιαφανῶν καί διεφθαρμένων πολυετῶν συμβάσεων, τάς ὁποίας κατήγγειλε ἡ Ἀδελφότης τό ἔτος 2005.

Διὰ τήν πληρεστέραν ἐπιτέλεσιν τοῦ πολυπύχου ποιμαντικοῦ ἔργου τοῦ Πατριαρχείου ἡ Ὑμετέρα Μακαριότης ἰδιαιτέρως ἐμερίμνησεν διὰ θεολογικάς ἢ ἄλλας σπουδὰς τῶν Ἀγιοταφικῶν Πατέρων ἢ νέων τοῦ ἡμετέρου ποιμνίου, ἐξασφαλίζουσα δι' αὐτούς τάς σχετικές ὑποτροφίας κυρίως εἰς Ἑλλάδα καί Κύπρον, διὰ τοῦ διορισμοῦ δέ νέων Συνοδικῶν μελῶν ἡ Ὑμετέρα Μακαριότης ἐνίσχυσε τόν Συνοδικόν θεσμόν λειτουργίας τοῦ Πατριαρχείου. Τῇ μερίμνῃ δέ Αὐτῆς προωθεῖται νῦν ἔργον ἀνακαινίσεως τοῦ Καθολικοῦ τοῦ Ναοῦ τῆς Ἀναστάσεως καί τοῦ Σκευοφυλακίου αὐτοῦ διὰ χορηγίας παρά τῆς εὐσεβοῦς πηγῆς.

Ταῦτα πάντα, Μακαριώτατε, ἐνθαρρύνουν καί ἐνισχύουν ἡμᾶς, παλαιούς καί νεωτέρους Ἀγιοταφίτας, ἵνα συστρατευώμεθα καί συμπορευώμεθα μεθ' Ὑμῶν καί ἀγωνιζώμεθα τόν καλόν Ἀγιοταφικόν ἀγῶνα διὰ δυναμικὴν χριστιανικὴν Ἑλληνορθόδοξον μαρτυρίαν εἰς τήν Ἀγίαν Γῆν πρός ὄφελος πολλῶν.

Ὑψῶν τό ποτήριον, Μακαριώτατε, ἐξ ὀνόματος τῆς Ἀγίας καί Ἱερᾶς Συνόδου καί τῆς Ἀγιοταφικῆς Ἀδελφότητος ὅλης, εὐχομαι Ὑμῖν ἔτη ὅσα πλεῖστα, ὑγιεινά, εὐσταθῇ, εἰρηνικά καί εὐφρόσυνα ἐν δυνάμει κυβερνητικῇ καί σοφίᾳ τῇ ἄνωθεν

πρός ἔπαινον τοῦ παλαιφάτου ἡμῶν Πατριαρχείου, τοῦ εὐλογημένου ἡμῶν γένους καί δόξαν τοῦ ἐν Τριάδι Θεοῦ ἡμῶν”.

Κατόπιν προσεφώνησεν ὁ Γενικός Πρόξενος τῆς Ἑλλάδος εἰς τὰ Ἱεροσόλυμα ἐκλαμπρότατος κ. Εὐάγγελος Βλιώρας, ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Ναζαρέτ κ. Κυριακός, ὁ Σεβασμιώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Ἰόππης κ. Δαμασκηνός, ὁ Σεβασμιώτατος Ἀρχιεπίσκοπος Μαδάβων κ. Ἀριστόβουλος, ὁ Προϊστάμενος τοῦ Καθεδρικοῦ Ναοῦ τοῦ Ἁγίου Ἰακώβου τοῦ Ἀδελφοθέου κ. Χαράλαμπος Μπαντούρ καὶ ἄλλοι.

Τούτους ἠὺχαρίστησεν ὁ Μακαριώτατος διὰ τῆς κάτωθι ἀντιφωνήσεως ἐν τῇ προπόσει Αὐτοῦ:

Ἐκλαμπρότατε κ. Γενικέ Πρόξενε τῆς Ἑλλάδος, κ. Εὐάγγελε Βλιώρα,

Σεβαστοί Ἅγιοι Πατέρες καί Ἀδελφοί,

Ἀγαπητοί Χριστιανοί,

Εὐλαβεῖς προσκυνηταί,

«Αἶνεσιν Κυρίου λαλήσει τό στόμα μου, καί εὐλογεῖτω πᾶσα σὰρξ τό ὄνομα τό ἅγιον αὐτοῦ εἰς τόν αἰῶνα καί εἰς τόν αἰῶνα τοῦ αἰῶνος» (Ψάλμ, 144, 21).

Ἡ ἐκ τῆς ρίζης Ἰεσσαί ἐκβλαστήσασα ἀγία τοῦ Χριστοῦ Ἐκκλησία, ἐν Ἱερουσαλήμ, «ἦν ἐξελέξατο Κύριος, καί ἡρετίσατο αὐτήν εἰς κατοικίαν ἑαυτῶ», (Ψαλμ. 131, 13), ἐορτάζει σήμερον ἐπὶ τῇ συμπληρώσει δεκαπενταετοῦς κυβερνητικῆς διακονίας τῆς Ἡμετέρας ταπεινότητος, ἀπὸ τῆς ἐγκαταστάσεως ἡμῶν ἐπὶ τοῦ θεοῖδρύτου θρόνου τοῦ Ἱερομάρτυρος Ἰακώβου τοῦ Ἀδελφοθέου τοῦ καί πρώτου χειροτονηθέντος Ἱεράρχου τῶν Ἱεροσολύμων.

Τό ἱερόν τοῦτο γεγονός ἐνέχει ἰδιαιτέραν σημασίαν διὰ τήν ἐν τῷ κόσμῳ μαρτυρουμένην ὑπὸ τῆς Ἐκκλησίας ἀλήθειαν τοῦ Χριστοῦ, ἀφ’ ἐνός καί τῆς ποιμαντικῆς εὐθύνης τῶν πνευματικῶν ποιμένων αὐτῆς ἀφ’ ἐτέρου, ὡς ἐπισημαίνει ὁ Θεῖος Παῦλος λέγων: «Οὐ γάρ ὑπεστειλάμην τοῦ μή ἀναγγεῖλαι ὑμῖν πᾶσαν τήν βουλήν τοῦ Θεοῦ. Προσέχετε οὖν ἑαυτοῖς καί παντί τῷ ποιμνίῳ, ἐν ᾧ ὑμεῖς τό πνεῦμα τό Ἅγιον ἔθετο ἐπισκόπους, ποιμαίνειν τήν Ἐκκλησίαν τοῦ Κυρίου καί Θεοῦ, ἣν περιποιήσατο διὰ τοῦ ἰδίου αἵματος», (Πράξ. 20, 27-28).

Ἡμεῖς, στοιχοῦντες τῷ Κανόνι (Γαλ. 6, 16) τῆς Ἀγιοταφίτικῆς ἡμῶν παραδόσεως, κατήλθομεν εἰς τόν Πανίερον Ναόν τῆς Ἀναστάσεως, συνοδευόμενοι ὑπὸ τῶν τιμίων μελῶν τῆς Γεραρᾶς Ἀγιοταφίτικῆς ἡμῶν Ἀδελφότητος, ἐνθα ἀνεπέμψαμεν εὐχαριστήριον Δοξολογίαν τῷ Θεῷ καί Σωτῆρι Κυρίῳ δέ ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστῷ, «ὧ ἡ δόξα καί τό κράτος εἰς τούς αἰῶνας τῶν αἰώνων· ἀμήν» (Ἀποκ. 1, 6).

Ἡ ἐν μέσῳ τῆς πανδημίας τῆς λοιμώδους νόσου covid 19, ἐορταζομένη σήμερον δεκαπενταετῆς ἐνθρονιστήριος ἐπέτειος ἡμῶν, δέον ὅπως θεωρηθῇ ὡς ἐπέτειος ἀνακαινισμού καί ἐγγυήσεως, τῆς διὰ μέσου τῶν αἰώνων ἀκολουθούσης ἀποστολικῆς διαδοχῆς, διὰ τοῦ ἐκάστοτε Προκαθημένου τῆς Ἐκκλησίας Ἱεροσολύμων, τῆς ἐχούσης τήν ἀρχήν αὐτῆς ἐν τῷ Μονογενεῖ Υἱῷ καί Λόγῳ τοῦ Θεοῦ, Κυρίῳ δέ ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστῷ, ὡς μαρτυρεῖ ὁ ἅγιος Ἰωάννης ὁ Εὐαγγελιστής: «Οὗτος ἦν ἐν ἀρχῇ πρὸς τόν Θεόν, πάντα δι’ αὐτοῦ ἐγένετο, καί χωρίς αὐτοῦ ἐγένετο οὐδέ ἓν ὃ

γέγονεν» (Ίω. 1, 1-3). Κατά δέ τας «Διαταγὰς τῶν Ἀποστόλων», «ὁ γὰρ ἐπίσκοπος προκαθεζέσθω ὑμῶν ὡς θεοῦ ἀξίᾳ τετιμημένος, ἧ κρατεῖ τοῦ κλήρου καὶ τοῦ λαοῦ παντός ἄρχει» (Διατ. Ἀποστ. Β΄ XXVII).

Ἀκούοντες εἰς τόν θεῖον Παῦλον λέγοντα: «ἐγὼ πάσῃ συνειδήσει ἀγαθῇ πεπολίτευμαι τῷ θεῷ ἄχρι ταύτης τῆς ἡμέρας», (Πράξ. 23, 1) καὶ ἐπακολουθοῦντες τοῖς ἵχνεσιν τῶν Προκατόχων ἡμῶν, καταβάλλομεν πᾶσαν προσπάθειαν, ἐν τῷ μέτρῳ τῶν ταπεινῶν δυνατοτήτων ἡμῶν, πρὸς διαφύλαξιν τῆς ἀνοθεύτου ἡμῶν Ἀποστολικῆς παραδόσεως καὶ ὑγιαινούσης πίστεως, ἀλλὰ καὶ τῆς θεραπείας τῶν πνευματικῶν καὶ ὑλικῶν ἀναγκῶν τοῦ ἐμπεπιστευμένου ἡμῖν Χριστεπωνύμου ποιμνίου. «Ποιμάνετε τὸ ἐν ὑμῖν ποίμνιον τοῦ θεοῦ, ἐπισκοποῦντες μὴ ἀναγκαστῶς, ἀλλ’ ἐκουσίως, μηδὲ αἰσχροκερδῶς, ἀλλὰ προθύμως», (Α΄ Πέτρ. 5, 2), παραγγέλλει ὁ Ἀπόστολος Πέτρος. Οὐχ ἦττον δέ, τὴν διατήρησιν τῶν ἀγιογραφικῶν μαρτυριῶν τῆς πίστεως ἡμῶν, τοὔτέστιν τῶν Παναγίων Προσκυνημάτων, τῶν κηρυττόντων τὴν ἐνσάρκωσιν τοῦ θεοῦ Λόγου, τὸ σταυρικόν Πάθος καὶ τὴν Ἀνάστασιν Αὐτοῦ.

Περιττόν καὶ πάλιν νὰ εἴπωμεν, ὅτι ἡ ἐπὶ τῶν Παναγίων Προσκυνημάτων διαφύλαξις τῶν ἀπαραγράπτων προνομίων καὶ κυριαρχικῶν δικαίων τοῦ εὐσεβοῦς καὶ βασιλικοῦ γένους τῶν «Ρωμαίων Ὀρθοδόξων» Χριστιανῶν ἀποτελεῖ χρέος ἱερὸν τῆς ἐν τῇ Ἀγίᾳ Γῇ ab antiquo ἀποστολῆς αὐτοῦ. Διό οὐ πανόμεθα, ὑψώνοντες τὴν φωνὴν ἡμῶν πρὸς πάσας κατευθύνσεις, πολιτικάς καὶ διπλωματικάς, τοπικάς καὶ διεθνεῖς ὀργανισμούς καὶ κυβερνήσεις, ἵνα γένηται σεβαστόν τὸ ὑπὸ διεθνῶν συνθηκῶν ὑφιστάμενον πολυπολιτισμικόν καὶ διαθρησκειακόν καθεστῶς, τόσον τῶν ἀγιογραφικῶν Προσκυνημάτων, ὅσον καὶ τῆς Ἀγίας Πόλεως Ἱερουσαλήμ, ἡ ὁποία καθ’ ἐαυτὴν ἀποτελεῖ παγκόσμιον Προσκύνημα, ὡς λέγει ὁ Προφήτης Ἡσαΐας: «Διὰ Σιών οὐ σιωπήσομαι καὶ διὰ Ἱερουσαλήμ οὐκ ἀνήσω, ἕως ἄν ἐξέλθῃ ὡς φῶς ἡ δικαιοσύνη μου», (Ἡσ. 62, 1).

Ἐρριζωμένοι δέ ὄντες καὶ τεθεμελιωμένοι ἐν τῇ ἀγάπῃ καὶ τῇ πίστει τοῦ Χριστοῦ, «οὐκ ἠκηδίασεν ἐπ’ ἐμέ τὸ πνεῦμά μου», (Ψαλμ. 142, 4) ἐργάζεσθαι ἐν καθαρᾷ συνειδήσει (2 Τιμ. 1, 3) τὴν ἀποτροπὴν τοῦ ἐμφωλεύσαντος σχίσματος εἰς τοὺς κόλπους τοῦ σώματος τοῦ Χριστοῦ, τοὔτέστιν τῆς Μιᾶς Ἀγίας Καθολικῆς καὶ Ἀποστολικῆς Ἐκκλησίας. Τοῦτο ἐξ ἄλλου ἦτο καὶ ἡ ἀποστολὴ τῶν Ἀγίων Ἀποστόλων, τῶν ἐκ τῶν κόλπων τῆς Σιωνίτιδος Ἐκκλησίας ἀναδειχθέντων, τὸ κήρυγμα τῆς συμφιλιώσεως, ὡς τοῦτο καταγγέλλεται ὑπὸ τοῦ σοφοῦ Παύλου λέγοντος: «ὁ θεὸς ἦν ἐν Χριστῷ κόσμον καταλλάσων ἑαυτῷ... καὶ θέμενος ἐν ἡμῖν [τοῖς Ἀποστόλοις] τὸν λόγον τῆς καταλλαγῆς», (Β΄ Κορ. 5, 19).

Διὰ τῆς ἐορτίου ταύτης ἐνθρονιστηρίου ἐορτῆς καλούμεθα οὐχί εἰς καύχησιν, ἀλλὰ μᾶλλον εἰς ἐξέτασιν τοῦ ἔργου τῆς Πατριαρχικῆς ἡμῶν διακονίας, συμφώνως τῇ ἐπιταγῇ τοῦ θείου Παύλου, «τό δέ ἔργον ἑαυτοῦ δοκιμαζέτω ἕκαστος, καὶ τότε εἰς ἑαυτὸν μόνον τὸ καύχημα ἔξει καὶ οὐκ εἰς τὸν ἕτερον», (Γαλ. 6, 4).

Εἰς τὴν διακονίαν ταύτην, τοῦ ἔργου δηλονότι τῆς ἀποστολῆς τοῦ μαρτυρικοῦ θρόνου Ἰακώβου τοῦ Ἀδελφοθέου, ἔχομεν συνεργούς καὶ συνοδοιπόρους τοὺς σεβαστοὺς καὶ λίαν ἡμῖν ἀγαπητοὺς Πατέρας καὶ ἀδελφούς Ἀγιοταφῖτας, Ἀρχιερεῖς, Ἱερομονάχους, Ἱερεῖς, Ἱεροδιακόνους καὶ Μοναχοὺς, τοὺς διακρινομένους διὰ τὸν ἔνθερμον αὐτῶν ζῆλον καὶ τὴν ἐν Χριστῷ τῷ θεῷ εὐάρεστον αὐτῶν αὐτοθυσίαν.

Δεηθῶμεν τοῦ θεοῦ καὶ Πατρός τῶν φώτων καὶ τῆς ἀληθείας, λέγοντες μετὰ τοῦ

ψαλμωδοῦ: «Κατάρτισαι τά διαβήματά μου ἐν ταῖς τρίβοις σου, ἵνα μὴ σαλευθῶσι τά διαβήματά μου», (Ψαλμ. 16, 5), πρεσβείαις τῆς Ὑπερευλογημένης Δεσποίνης ἡμῶν Θεοτόκου καὶ Ἀειπαρθένου Μαρίας καὶ ἱκεσίαις τοῦ ἐν ἁγίοις Πατρός ἡμῶν Νεκταρίου Πενταπόλεως. Ἡ χάρις τοῦ Παναγίου καὶ Ζωοδόχου Τάφου τοῦ Θεοῦ καὶ Σωτῆρος ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ ἐνισχύη πάντας ἡμᾶς τοὺς διακονοῦντας τά πανάγια Προσκυνήματα καὶ διαποιμένοντας τό εὐσεβές καὶ Χριστεπώνυμον ἡμῶν ποίμνιον.

Ἐπὶ δέ τούτοις, ἐπικαλούμεθα ἐπὶ πάντας τοὺς συμπροσευχηθέντας ἡμῖν καὶ τοὺς τιμήσαντας διὰ τῆς παρουσίας αὐτῶν τὴν ἐόρτιον ταύτην Ἐνθρονιστήριον ἐπέτειον, δύναμιν τὴν ἐξ ὕψους, τὴν χάριν τοῦ Παναγίου Τάφου, ὑπομονὴν καὶ πᾶσαν παρὰ Θεοῦ εὐλογίαν, ἐκφράζοντες θερμὰς εὐχαριστίας καὶ πρὸς τοὺς προσφωνήσαντας ἡμᾶς, τὸν Γέροντα Ἀρχιγραμματέα, Ἱερώτατον Ἀρχιεπίσκοπον Κωνσταντίνης κ. Ἀρίσταρχον, ὁμιλήσαντα ἐξ ὀνόματος τῶν μελῶν τῆς Ἀγίας καὶ Ἱερᾶς Συνόδου καὶ τῆς Ἀγιοταφίτικῆς ἡμῶν Ἀδελφότητος, τὸν Ἐκλαμπρότατον Πρόξενον τῆς Ἑλλάδος κ. Εὐάγγελον Βλιώραν, τὸν Πανοσιολογιώτατον Ἀρχιμανδρίτην π. Ἀλέξανδρον, ἀντιπρόσωπον τῆς Ἀδελφῆς Ἀγιωτάτης Ἐκκλησίας τῆς Ρωσίας, διαβιβάσαντα ἡμῖν τὰς εὐχὰς τοῦ Μακαριωτάτου Πατριάρχου Μόσχας κ.κ. Κυρίλλου, τὸν Ὀσιολογιώτατον Ἀρχιμανδρίτην π. Ἰωάννην, ἀντιπρόσωπον τῆς Ἀδελφῆς Ἀγιωτάτης Ἐκκλησίας τῆς Ρουμανίας, διαβιβάσαντα ἡμῖν τὰς εὐχὰς τοῦ Μακαριωτάτου Πατριάρχου Ρουμανίας κ.κ. Δανιήλ, τὸν Ἱερώτατον Μητροπολίτην Ναζαρέτ κ. Κυριακόν, ὁμιλήσαντα ἐξ ὀνόματος τοῦ ποιμνίου ἡμῶν εἰς Ναζαρέτ, τὸν Ἱερώτατον Ἀρχιεπίσκοπον Ἰόππης κ. Δαμασκηνόν, ὁμιλήσαντα ἐξ ὀνόματος τοῦ ποιμνίου ἡμῶν εἰς Ἰόππην, τὸν Αἰδεσιμώτατον π. Χαράλαμπον Μπαντούρ, ὁμιλήσαντα ἐξ ὀνόματος τοῦ Καθεδρικοῦ Ναοῦ τοῦ Ἁγίου Ἰακώβου, τὸν Ἱερώτατον Ἀρχιεπίσκοπον Μαδάβων κ. Ἀριστόβουλον, ὁμιλήσαντα ἐξ ὀνόματος τῆς ἐν Μπέρ Σέβα Ρωσοφώνου Κοινότητος, τὸν Πατέρα Ρωμανόν, ὁ ὁποῖος Μᾶς μετέφερε τὰς εὐχὰς καὶ τὴν ἀγάπην τοῦ Ἱερωτάτου Μητροπολίτου Ἰλαρίωνος, τοὺς Ἐντιμοτάτους κ. Ἀθανάσιον Ἀμποῦ Ἀέτα, Ὀντε Ἀῖσα, καὶ Νίμπελ Μπαράμση καὶ ἅπαντας τοὺς μετασχόντας εἰς τὸν ἐορτασμόν τοῦτον τῆς Ἐνθρονιστηρίου ταύτης ἐπετείου.

Εἰς ὑγιεῖαν πάντων ὑμῶν!

Τὴν δέ μεσημβρίαν παρετέθη τράπεζα.

Ἐκ τῆς Ἀρχιγραμματείας